

ปัจจัยเชิงสาเหตุการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากล โดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก

วีรสิทธิ์ ชินวัตร¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก 2) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก และ 3) พัฒนาตัวแบบโมเดลเชิงสาเหตุการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 300 คน จากกลุ่มผู้รู้ทั้งภาครัฐ และ เอกชนกลุ่มผู้ปฏิบัติ และ กลุ่มผู้เกี่ยวข้องทั่วไป โดยตอบแบบสอบถามด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นผู้บริหารค่ายมวยไทย 10 ค่าย จำนวนค่ายละ 1 คน จำนวน 10 ตัวอย่าง และการสนทนากลุ่ม เลือกตัวอย่างแบบเจาะจงเป็น กลุ่มผู้รู้ทั้งภาครัฐ กลุ่มผู้รู้ภาคเอกชน รวมจำนวน 20 ตัวอย่าง ใช้การวิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรม LISREL

ผลการวิจัยพบว่า

ตัวแปรทรัพยากรทางการบริหารการจัดการธุรกิจ การบริหารและการจัดการ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การจัดการ ความรู้ สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลของการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทุกกรณี

คำสำคัญ: ศิลปะมวยไทย; สหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก

¹ หลักสูตรการจัดการดุสิตบัณฑิต, วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ, มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2410/2 ถนนพหลโยธิน แขวงเสนานิคม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900, ประเทศไทย
อีเมล: veerasit.shin@gmail.com

The Casual Factors of Business Management of Muaythai Arts Toward Universality by the World Professional Muaythai Federation (W.P.M.F.)

Veerasit Shinawatra¹

Abstract

This objectives of this research were 1) To study the causal factors those affect to an Effectiveness of Business Management of Muaythai Arts toward universality by The World Professional Muaythai Federation (W.P.M.F.) 2) To study the influence of casual factors those affect to an effectiveness of business management of Muaythai Arts toward universality by The World Professional Muaythai Federation (W.P.M.F.) and 3) to develop the model of casual factors those affect to an effectiveness of business management of Muaythai Arts toward universality by The World Professional Muaythai Federation (W.P.M.F.). The key informants were selected for 2 periods. The first period was selected by convenience sampling to feedback by questionnaire. The samples were the key informants from public sectors and private sectors, the group of executors, and the general accomplice at total 300 samples. The second period was indepth interview with 10 selected key informants from Muaythai boxing gyms and focus group with 20 casual informants. The research used mixed method to analyze and evaluate by the LISREL programme.

The results found that all factors of the management resources, business Management, motivation for achievement, and knowledge management were used together to predict an Effectiveness of Business Management of Muaythai Arts toward universality by The World Professional Muaythai Federation with statistically significant at 0.05.

Keywords: Muaythai Arts; World Professional Muaythai Federation

¹ Doctor of Philosophy Program in Management, Graduate College of Management, Sripatum University
2410/2 Phaholyothin Road, Jatujak, Bangkok 1090, Thailand
E-mail: veerasit.shin@gmail.com0

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการแพร่หลายของกีฬามวยไทยทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ที่แสดงสัญลักษณ์ หรืออัตลักษณ์ “ความเป็นไทย” ในปี พ.ศ. 2553 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช.) ประกาศขึ้นทะเบียนให้ “มวยไทย” เป็นหนึ่งใน “มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” ในสาขาภูมิปัญญา กีฬาไทย มีโครงการเพื่อสนับสนุน “จัดทำหลักสูตรแม่ไม้มวยไทยและวิจัยเกี่ยวกับมวยไทย” เพื่อเป็นการพัฒนามวยไทยให้ก้าวไปสู่ระดับสากล สนับสนุนการทำวิจัยประวัติศาสตร์ความเป็นมาของมวยไทย และพิพิธภัณฑ์มวยไทย แผนการที่จะนำมวยไทยกีฬาประจำชาติออกไป “โรดโชว์” หรือสาธิตให้ทั่วทุกทวีปของโลก (Spots Authority of Thailand, 2009) อนึ่งธุรกิจมวยไทยมีประเด็นปัญหา เนื่องด้วยกีฬามวยไทย ผู้ปกครองไม่ค่อยให้การสนับสนุนบุตรหลานเรียนมวยไทย เนื่องจากกลัวการบาดเจ็บที่ไม่คุ้มค่า (Koonmee, 2006) รายได้จากการเป็นนักมวยไทยนั้นแม้ว่าจะได้รับรางวัลหรือค่าตอบแทนแต่ก็มีใช้ว่าจะคุ้มค่ากับสิ่งที่เสียไป มีนักมวยไทยจำนวนมากที่มีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ไม่มีงานทำเมื่อเลิกอาชีพ นักมวยไทยไปไม่มีอาชีพหรือมีแต่ได้รับค่าตอบแทนต่ำ จึงทำให้สภาพครอบครัวยากจน และธุรกิจมวยไทยยังมีการพนันแอบแฝงอยู่ ทำให้เกิดเป็นประเด็นปัญหาสะสมต่อเนื่องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และก่อให้เกิดวัฒนธรรมด้านลบ เกิดปัญหาสังคมตามมาอีกมากมาย ส่วนปัญหาด้านอื่นคืออุปสรรคในเรื่องการฝึกซ้อมนั้นยังขาดผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถเท่าที่ควร (Laothamatas, Plitapolkarmpim & Sungkarat, 2015)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวจะเป็นข้อมูลต้นแบบให้หน่วยงาน สถาบัน รวมถึงองค์การที่

ทำหน้าที่ถ่ายทอด และ ฝึกอบรมด้านศิลปะมวยไทย ได้นำไปใช้พัฒนา และ สร้างเสริมกีฬามวยไทยภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของภาครัฐและภาคเอกชน อย่างเป็นระบบ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการธุรกิจของศิลปะ มวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก
3. เพื่อพัฒนาตัวแบบโมเดลเชิงสาเหตุการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มีซึ่งเป็นการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก ดังนี้

- 1) ปัจจัยด้านการบริหาร และ การจัดการธุรกิจ (Business Management Factors)
 - 1.2 ทฤษฎีการทางด้านการบริหารจัดการ (4M's)
 - 1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation)
 - 1.4 การจัดการความรู้ (Knowledge Management)
 - 1.5 ประสิทธิภาพของการจัดการธุรกิจ (Business Administration Effectiveness)

ขอบเขตด้านพื้นที่

บริบทพื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกแบบ

เจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกจากค่ายมวยที่มีคุณสมบัติครบทุกข้อ ดังนี้

1. ค่ายมวยที่เป็นสมาชิกสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย
 2. ค่ายมวยที่มีนักมวยไทยอาชีพระดับแชมป์เปียนเวทีมาตรฐานหรือนักชกยอดเยี่ยมแห่งปี
 3. ค่ายมวยที่ส่งนักมวยไทยอาชีพแข่งขันในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง
 4. ค่ายมวยที่มีผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยอาชีพที่มีใบรับรอง หรือ ใบประกาศนียบัตรเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้สอนกีฬามวยไทยอาชีพ
 5. ค่ายมวยที่มีชื่อเสียงในประเทศ
 6. ค่ายมวยที่มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบตามมาตรฐานสากล เป็นที่ยอมรับในสังคมธุรกิจมวยไทย
 7. ค่ายมวยที่นำนักมวยไปชกต่างประเทศที่ขออนุญาตผ่านสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย
- ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดเขตพื้นที่ในการศึกษาวิจัย โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังกล่าวทั้งด้านประวัติความเป็นมา เจ้าของค่ายมวย ผู้ฝึกสอน นักมวยไทยที่เกี่ยวข้องกับศิลปะมวยไทยเป็นค่ายมวย 10 ค่าย ค่ายละ 3 คนรวมจำนวน 30 คน เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญเชิงคุณภาพ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

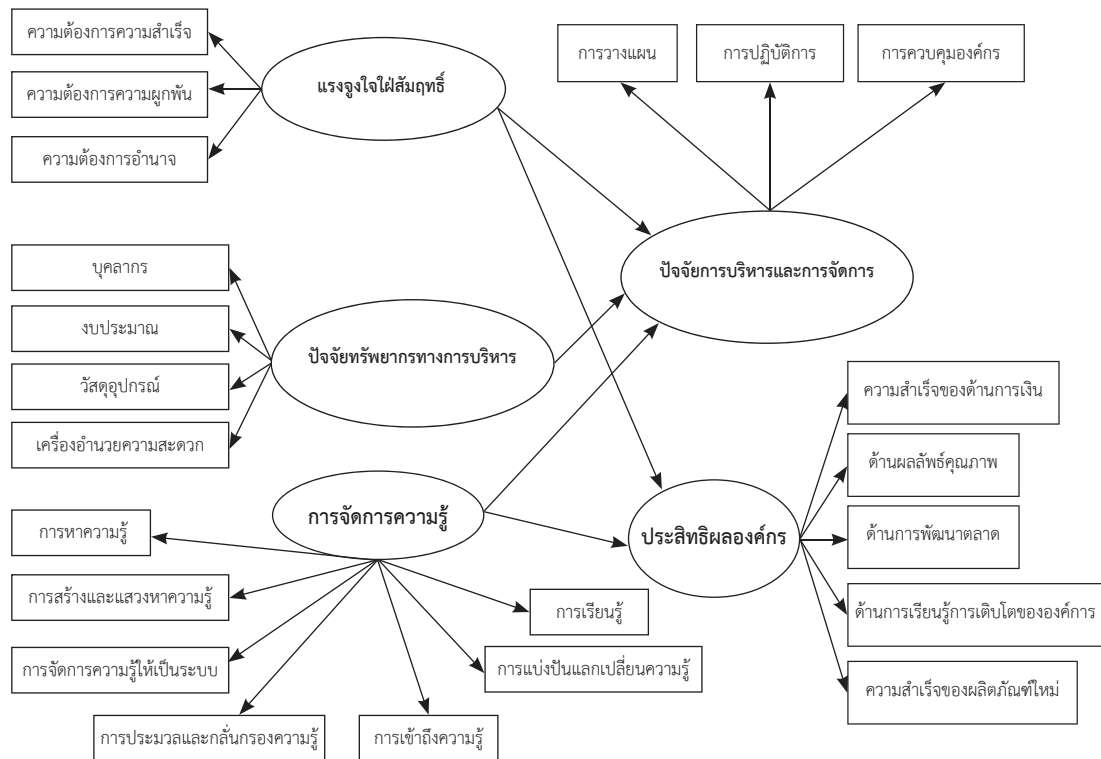
1. ผลของงานวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลให้หน่วยงาน สถาบัน องค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศิลปะมวยไทยนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการพัฒนาและสร้างเสริมธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นข้อมูลให้รัฐบาลนำไปใช้กำหนดนโยบายการพัฒนาศิลปะมวยไทยให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการซึ่งมีหน้าที่ทางการจัดการ (Management Function) หมายถึงภารกิจของผู้บริหารที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ กระบวนการทางการบริหารจัดการที่สำคัญประกอบด้วย การวางแผน, การปฏิบัติการ และการควบคุมองค์กร
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทรัพยากรทางด้านการบริหารจัดการธุรกิจ หมายถึง การบริหารงานทุกประเภทในทุกองค์การ จำเป็นต้องมีปัจจัย หรือ ทรัพยากรพื้นฐานทางการบริหารโดยทั่วไปถือว่า ปัจจัยที่สำคัญ ของการบริหาร โดยประกอบด้วยองค์ประกอบคือ บุคลากร, งบประมาณ, วัสดุอุปกรณ์, และ เครื่องอำนวยความสะดวก
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นพฤติกรรมหรือ แรงกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพยายามในการปฏิบัติภารกิจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สาเหตุที่นำไปสู่การแสดงออกของพฤติกรรมก็คือ แรงจูงใจที่มีอยู่ในตัวบุคคล ถึงแม้ว่าจินตนาการจะเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสรรค์ มีประกอบด้วยองค์ประกอบ คือ ความต้องการความสำเร็จ, ความต้องการความผูกพัน, และ ความต้องการอำนาจ
4. แนวคิดการจัดการความรู้ เพราะการจัดการความรู้เป็นเรื่องสำคัญในการปรับองค์กรให้สามารถอยู่รอดและแข่งขันได้ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดการในการผสมผสานความสามารถของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการประมวลผลข้อมูลสารสนเทศ และความสามารถของคนเขาคู่ด้วยกันอย่างเหมาะสม ประกอบด้วย การค้นหาความรู้, การสร้างและการแสวงหาความรู้, การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ, การประมวลและกลั่นกรองความรู้, การเข้าถึงความรู้, การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้, และการเรียนรู้

5. แนวคิดประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจ หมายถึงถึงความสามารถที่จะปฏิบัติการกิจให้บรรลุจุดมุ่งหมายงานที่ทำให้ประสบความสำเร็จและเกิดผลอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง ตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นผลจากการตัดสินใจและปฏิบัติตามลำดับขั้นตอน ตั้งแต่การ

กำหนดจุดมุ่งหมาย การตัดสินใจ ลงมือปฏิบัติ จนบรรลุผลที่พึงประสงค์ในเวลาที่กำหนด โดยมีองค์ประกอบคือ ความสำเร็จ ด้านการเงิน, ด้านผลลัพธ์คุณภาพ, ด้านการพัฒนาตลาด, ด้านการเรียนรู้การเติบโตขององค์กร, และความสำเร็จของผลิตภัณฑ์ใหม่

ภาพ 1 องค์ประกอบปัจจัยเชิงสาเหตุการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก

ภาพจำลองตัวแบบดังกล่าว แสดงถึงตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องจะมีองค์ประกอบด้านปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านปัจจัยทรัพยากรทางการบริหารการจัดการธุรกิจ ด้านปัจจัยการจัดการความรู้ ด้านปัจจัยการบริหารการจัดการ ซึ่งจะเป็กระบวนการหรือขั้นตอนที่ต่อเนื่องกัน เพราะการประยุกต์ใช้ตัวแบบการจัดการธุรกิจ

ของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลกให้ประสบผลสำเร็จนั้นจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยในองค์ประกอบทุกด้านที่กล่าวมา เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลกเป็นการเพิ่มขีดสมรรถนะของผู้บริหารธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลกให้เป็นไปอย่างเป็นระบบในทุกขั้นตอน จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

สมมติฐานการวิจัย

จากวัตถุประสงค์และคำถามในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัยออกเป็น 2 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ต่อการบริหารและการจัดการธุรกิจของศิลปะมวโยไทยสู่สากล

สมมติฐานข้อที่ 1 : ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลทางบวกต่อปัจจัยการบริหารและการจัดการธุรกิจของศิลปะมวโยไทยสู่สากล

สมมติฐานข้อที่ 2 : ปัจจัยทรัพยากรทางการบริหารจัดการธุรกิจ มีอิทธิพลทางบวกต่อปัจจัยการบริหารและการจัดการธุรกิจของศิลปะมวโยไทยสู่สากล

สมมติฐานข้อที่ 3 : ปัจจัยการจัดการความรู้มีอิทธิพลทางบวกต่อปัจจัยการบริหารและการจัดการธุรกิจของศิลปะมวโยไทยสู่สากล

กลุ่มที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจ โดยผู้วิจัยได้สร้างสมมติฐานจากการทบทวนวรรณกรรมและอธิบาย และสมมติฐานในการวิจัยในครั้งนี้คือ

สมมติฐานข้อที่ 4 : ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางบวกต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจ

สมมติฐานข้อที่ 5 : ปัจจัยทรัพยากรทางการบริหารจัดการธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจ

สมมติฐานข้อที่ 6 : ปัจจัยการจัดการความรู้ มีอิทธิพลทางบวกต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจ

สมมติฐานข้อที่ 7 : ปัจจัยการบริหารและการจัดการมีอิทธิพลทางบวกต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจ

สมมติฐานข้อที่ 8 : ตัวแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นตามทฤษฎีระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจของศิลปะมวโยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวโยไทยอาชีพโลกสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารในบริบทของปัจจัยเชิงสาเหตุของ ปัจจัยการบริหารและการจัดการทรัพยากร ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยการจัดการความรู้ ปัจจัยการบริหารและการจัดการ และ ปัจจัยประสิทธิผลขององค์กร ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจของศิลปะมวโยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวโยไทยอาชีพโลกโดยผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิดจากนักวิชาการได้แก่ Gallagher & Joseph (2000; Rue & Byars (2002); Certo (2003), Robbins & DeCenzo (2005); Dalf (2006); Epstein (2008) และ Lubin, & Esty, (2010) มื้องค์ประกอบที่สำคัญคือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) วิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรม LISREL ทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณผ่านทั้งแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เมื่อผ่านความตรงเชิงเนื้อหาแล้วได้วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 มาใช้เป็นข้อคำถาม (Ritcharoon, 2006) แล้วจึงหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการธุรกิจของศิลปะมวโยไทย ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาคหาค่าความเที่ยง (Cronbach's alpha coefficient) ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม พบว่า แบบสอบถามที่ใช้วัด ตัวแปรแต่ละตัวมีค่าความเที่ยง (α) มีค่า 0.81-0.89 ซึ่งเป็นค่าที่สามารถยอมรับได้ จึงนำเอาแบบสอบถามนี้ไปใช้ในการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) จากกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศโดยส่งแบบสอบถาม 320 ชุด ไปสู่กลุ่มตัวอย่างได้แก่ กลุ่มผู้รู้ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัด มหาวิทยาลัย ศูนย์อนุรักษ์ศิลปมวยไทยแห่งชาติ สมาคมกีฬามวยไทยอาชีพ สมาคมที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย จำนวน 100 คน และ กลุ่มผู้ปฏิบัติ ผู้ชมต่างประเทศ ผู้ฝึกสอน ผู้สื่อข่าว ผู้ตัดสิน นักกีฬามวยไทยอาชีพ จำนวน 200 คน รวม 300 คน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ในการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อหาปัจจัยด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นเพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะการแจกแจงของตัวแปร โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 21 – 30 ปี ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา เป็นผู้ที่มีสถานะในปัจจุบันคือเจ้าของสนามมวย ร้อยละ 5.00 เจ้าของค่ายมวย ร้อยละ 5.67 ผู้ชม ร้อยละ 18.67 ผู้ฝึกสอน ร้อยละ 10.00 ผู้สื่อข่าว ร้อยละ 8.33 ผู้ตัดสิน ร้อยละ 15.00 นักมวย ร้อยละ 23.33 นักธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับค่ายมวย ร้อยละ 14.00 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในช่วงรายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการธุรกิจของศิลปมวยไทยในช่วงประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี ร้อยละ 58.00

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของตัวแปร พบว่าตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากไปหาน้อย คือ ทรัพยากรทางด้านการบริหาร (MARES) ค่าเฉลี่ยใน

ระดับสูงที่สุดเท่ากับ 3.61 เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของแต่ละตัวแปร พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ บุคลากร (MAN) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 รองลงมาคือ การประมวลและกลั่นกรองความรู้ (Processing and modifying knowledge) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 รองลงมาคือ แสดงว่า ข้อมูลที่ประเมินได้มีค่าใกล้เคียงกันมาก การแจกแจงของตัวแปรเกือบเป็นโค้งปกติ

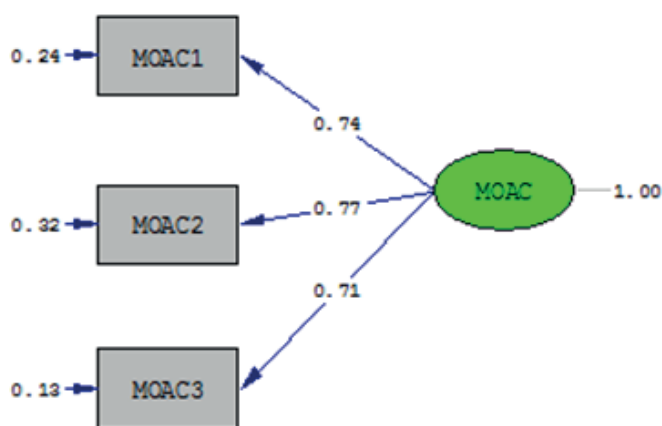
จากสมมติฐานการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อการบริหารและการจัดการธุรกิจของศิลปมวยไทยสู่สากล และ มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจ เพื่อนำความสัมพันธ์มาศึกษาปัจจัยเหตุ และ อิทธิพลของปัจจัยเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจ และใช้พัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของศิลปมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ ที่พิจารณาค่าความสัมพันธ์ว่าแตกต่างจากศูนย์หรือไม่ เพื่อดูความสัมพันธ์ของการมีองค์ประกอบร่วม ก่อนนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้มี 22 ตัวแปร ที่มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตอนที่ 2 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และเส้นทางอิทธิพลใช้โปรแกรม LISREL ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจของศิลปมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลกเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสถิติตรวจสอบความสอดคล้องและความกลมกลืนของรูปแบบ จำลองความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจของศิลปมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์

มวยไทยอาชีพโลกตามสมมติฐานที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) มีค่าเท่ากับ 244.04 ค่าความน่าจะเป็น (p-value) มีค่าเท่ากับ 0.05328 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 126 ค่าดัชนี RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.05 เป็นไปตามเกณฑ์การทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's coefficient correlation) แสดงว่า ปัจจัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลกที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและยอมรับได้ มีทั้งหมด 4 ปัจจัย ได้แก่ การบริหารจัดการธุรกิจ ทรัพยากรทางด้านการบริหารจัดการธุรกิจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการจัดการความรู้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและความเหมาะสมในการเป็นตัวแทนการวัด (Construct validity) ของตัวแปรสังเกตได้ในชุดตัวแปรแฝงจากผลการ

ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลกพบว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานทุกข้อ นั่นคือ ตัวแปรทรัพยากรทางการบริหารจัดการธุรกิจ การบริหารและการจัดการ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการจัดการความรู้ สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลของการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทุกกรณี โดยการจัดกลุ่มตัวแปรการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก โดยอาศัยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) คือ การปรับตัววัดได้จากตัวแปรประจักษ์ 4 ตัวแปร คือ 1) ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ปัจจัยทรัพยากรทางการบริหารการจัดการธุรกิจ 3) ปัจจัยการจัดการความรู้ 4) ปัจจัยการบริหารและการจัดการ พบว่า ตัวแปรประจักษ์ทั้ง 4 ตัวแปร มีความเหมาะสม ดังภาพ 2

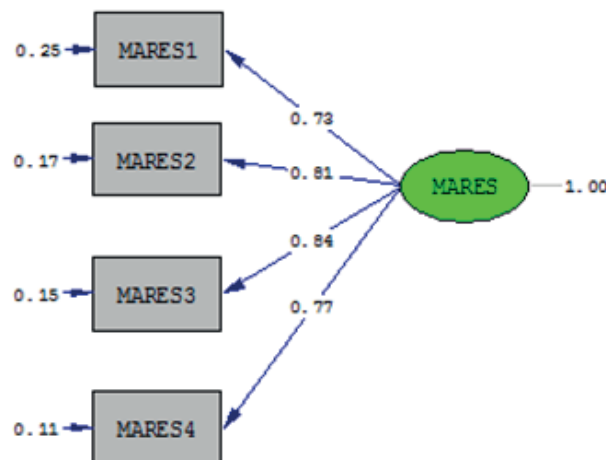
Chi-Square=4.82, df=9, P-value=0.84960, RMSEA=0.000

** $p < .01$

ภาพ 2 โมเดลการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1) ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อตรวจสอบความกลมกลืนของตัวแปรข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า มีความกลมกลืนในระดับดีมาก มีค่า Chi-square = 4.82, $df = 2$, p -value = 0.84960 และค่า RMSEA = 0.000 มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แสดงว่า โมเดลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแต่ละตัวแปร พบว่า องค์ประกอบด้านความต้องการความผูกพัน (MOAC2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดเท่ากับ 0.77 องค์ประกอบด้านความต้องการทำงานสำเร็จ (MOAC1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.74 องค์ประกอบด้านความต้องการอำนาจ (MOAC3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดเท่ากับ 0.71 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปรมีค่าเป็นบวกและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (มากกว่า .30) อธิบายได้ว่า การศึกษาตัวแปรนี้ผ่านแบบสอบถามคุณภาพที่มีความตรงเชิงโครงสร้างเหมาะสม และพบว่าการจัดการธุรกิจของศิลปะมวญไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวญไทยอาชีพโลกด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถอธิบายตัวแปรการจัดการธุรกิจของศิลปะมวญไทยสู่

สากลได้มากที่สุด คือ 0.97 อธิบายได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความเที่ยงในการวัดคุณลักษณะการจัดการธุรกิจของศิลปะมวญไทยสู่สากลได้มากที่สุด เนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความต้องการที่จะบรรลุความสำเร็จ หรือให้ได้ผลดีเลิศ แต่ละบุคคลจะบรรลุความต้องการของตนเองในหลากหลายวิธี และขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลภายในตัวบุคคลหรือเป็นเหตุผลจากความต้องการภายนอกก็ได้ จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอันมุ่งมั่นที่จะไปถึงเป้าหมายสอดคล้องกับ (Fortunato, 1996) ได้ศึกษาตัวแปรที่เป็นตัวกลางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความยาก ในเป้าหมาย ผลการปฏิบัติงานและความรู้สึกที่มีต่องานในการทำงานที่ซับซ้อน พนักงานบริษัทเอกชน พบว่าจากการนำแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวกลางพบว่า คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความผูกพันต่อเป้าหมายที่ยาก และผลคือการมีเป้าหมายส่วนบุคคลที่สูงขึ้นไปด้วย มีการให้ ความสนใจจดจ่อกับงานมากขึ้น ดังภาพ 3

Chi-Square=0.218, $df=2$, P -value=0.80401, RMSEA=0.000

** $p < .01$

ภาพ 3 โมเดลการวัดทรัพยากรทางด้านการบริหาร

2) ปัจจัยทรัพยากรทางการบริหารจัดการธุรกิจ เมื่อตรวจสอบความกลมกลืนของตัวแปรข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า มีความกลมกลืนในระดับดีมาก มีค่า Chi-square = 0.218, ค่า df = 2, ค่า p-value = 0.80401 และค่า RMSEA = .000 มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แสดงว่า โมเดลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแต่ละตัวแปร พบว่า องค์ประกอบด้านวัสดุอุปกรณ์ (MARES3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดเท่ากับ 0.84 องค์ประกอบด้านงบประมาณ (MARES2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.81 องค์ประกอบด้านเครื่องอำนวยความสะดวกและการจัดการ (MARES4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.77 และด้านบุคลากร (MARES1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดเท่ากับ 0.73 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปรมีค่าเป็นบวกและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (มากกว่า 0.30) อธิบายได้ว่า การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กรเกิดประสิทธิภาพมากที่สุดสามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคล องค์กร หรือประเทศชาติ ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนา จูงใจ การปฏิบัติงานของพนักงานภายในองค์กรให้อยู่ในระดับสูงรวมทั้งการหลอมรวมความต้องการของบุคคลแต่ละคน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ทั้งนี้เพราะทรัพยากรทางด้านการบริหารเป็นปัจจัยพื้นฐานในการบริหารงาน ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร สอดคล้องกับ Pattani (2007) ได้วิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนามวยไทยอาชีพ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามการรับรู้ของนักมวยและผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยผลการวิจัย พบว่า

1) นักมวยไทยและผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทย เห็นว่า ควรมีการพัฒนาในเรื่อง ผู้บริหารองค์กรมวยไทยควรมี

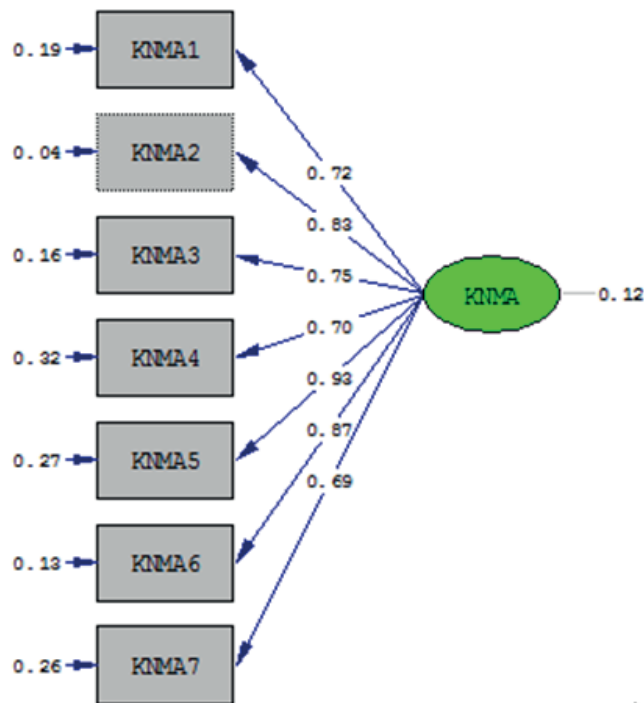
ภาวะผู้นำที่ดี กรรมการผู้ตัดสินควรมีพฤติกรรมเป็นที่น่าเชื่อถือ

2) ด้านเครื่องมืออุปกรณ์และสถานที่ควรมีการพัฒนา และนำเครื่องมือที่ทันสมัยสำหรับการออกกำลังกายมาช่วยเสริมสร้างกล้ามเนื้อ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบสารเสพติดนักมวย และสวัสดิการต่างๆ ของบุคลากรในค่ายมวย

3) ด้านการจัดการ ควรมีการพัฒนาในเรื่องการฝึกอบรมผู้ฝึกสอน และการจัดการค่ายมวยควรจะมีการเปิดรับสมาชิกอย่างต่อเนื่องเพื่อความมั่นคงของกีฬามวยไทยอาชีพ กรรมการผู้ตัดสินกีฬามวยไทยต้องมีความยุติธรรมมีการประสานงานของผู้บริหารและนายสนามมวยไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4) ด้านงบประมาณ มีการพัฒนาองค์กรสูงสุดที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยอาชีพ มีระบบการพิจารณาผลตอบแทนแก่นักกีฬามวยไทยอาชีพที่เป็นแฟร์และเป็นธรรมมีค่าตอบแทนรายเดือนจากสนามมวย ผู้บริหาร คือนายสนามมวย การจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องให้การช่วยเหลือด้านสวัสดิการจากทางภาครัฐบาลตลอดจนการจัดตั้งมูลนิธิช่วยสงเคราะห์แก่นักมวยที่พิการและทุพพลภาพ

5) นักมวยไทยอาชีพและผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทย มีความคิดเห็นในการพัฒนานักกีฬามวยไทยเพื่ออาชีพ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 ด้าน คือ ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ ด้านการจัดการ และด้านงบประมาณ โดยผู้สอนกีฬามวยไทยมีความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักมวยไทยอาชีพ แต่ทั้งนักมวยไทยอาชีพ และผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยมีความคิดเห็นในการพัฒนานักกีฬามวยไทยเพื่ออาชีพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ไม่แตกต่างกัน คือ ด้านบุคลากร ดังภาพ 4

Chi-Square=3.40, df=2, P-value=0.05185, RMSEA=0.043

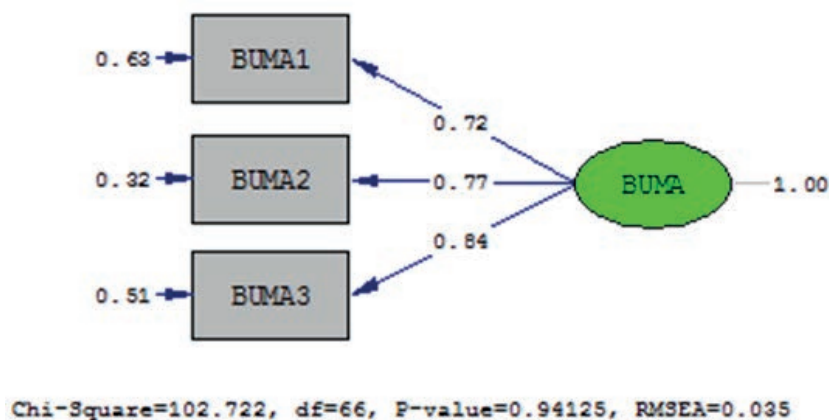
ภาพ 4 โมเดลการวัดการจัดการความรู้

3) ปัจจัยการจัดการความรู้ เมื่อตรวจสอบความกลมกลืนของตัวแปรข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า มีความกลมกลืนในระดับดีมาก มีค่า Chi-Square = 3.40, ค่า df = 2, ค่า p-value = .05185 และค่า RMSEA = .043 มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แสดงว่า โมเดลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแต่ละตัวแปร พบว่า องค์ประกอบด้านการเข้าถึงความรู้ (KNMA5) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดเท่ากับ .93 องค์ประกอบด้านการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ (KNMA6) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .87 องค์ประกอบด้านการสร้างและการแสวงหาความรู้ (KNMA2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ

เท่ากับ .83 องค์ประกอบด้านการจัดการความรู้ให้เป็นระบบ (KNMA3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .75 องค์ประกอบด้านการค้นหาความรู้ (KNMA1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .72 องค์ประกอบด้านการประมวลและกลั่นกรองความรู้ (KNMA4) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .70 และด้านการเรียนรู้ (KNMA7) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดเท่ากับ .69 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปรมีค่าเป็นบวกและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (มากกว่า .30) อธิบายได้ว่า การจัดการความรู้เป็นการจัดระบบการทำงานในองค์กร โดยให้ความสำคัญกับความรู้ โดยเชื่อมั่นว่าความรู้คือสิ่งที่จะทำให้คนและองค์กรมีคุณภาพมากขึ้นซึ่งการจัดการความรู้เป็นกระบวนการซึ่งถือได้ว่าเป็นเครื่องมือ

ในการบริหารองค์กรในสภาวะที่การเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อการทำงานขององค์กรยุคปัจจุบัน หรือเรียกว่าการบริหารการเปลี่ยนแปลง ซึ่งผู้บริหารต้องเป็นผู้ที่มีความรู้มีวิสัยทัศน์ในการบริหารองค์กร ที่จะสนับสนุนให้บุคลากรในองค์กรสร้าง รวบรวม ค้นหาความรู้โดยการแลกเปลี่ยนความรู้ และนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจขององค์กร เป็นกลยุทธ์ในการที่จะทำให้คนได้รับความรู้ที่ต้องการภายในเวลาที่เหมาะสม รวมทั้งช่วยทำให้เกิดการแลกเปลี่ยน และนำความรู้ไปปฏิบัติ เพื่อยกระดับและปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กร โดยที่ทุกคนสามารถนำมาใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลมากขึ้น เพื่อเอื้อให้เกิดความรู้ใหม่ โดยใช้ความรู้ที่มีอยู่ และประสบการณ์ของคนในองค์กรอย่างเป็นระบบ เพื่อ

พัฒนานวัตกรรมที่จะทำให้มีความได้เปรียบเหนือคู่แข่งทางธุรกิจสอดคล้องกับแนวคิดของ Probst, Raub, & Romhardt (1987) เกี่ยวกับรูปแบบ (Model) การจัดการความรู้เป็นกระบวนการจัดการความรู้เป็น 6 ขั้นตอน คือ การกำหนดความรู้ที่ต้องการใช้ (Knowledge Identification) การจัดหาความรู้ที่ต้องการ (Knowledge Acquisition) การสร้างพัฒนาความรู้ใหม่ (Knowledge Development) ถ่ายทอดความรู้ (Knowledge transfer) การนำความรู้ไปใช้งาน (Knowledge utilization) และการจัดเก็บความรู้ (Knowledge storing) โดยการจัดการความรู้แต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบจะขาดช่วงหรือตอนใดตอนหนึ่งไม่ได้ ดังภาพ 5

ภาพ 5 โมเดลการวัดการบริหารและการจัดการ

4) ปัจจัยการบริหารจัดการ เมื่อตรวจสอบความกลมกลืนของตัวแปรข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า มีความกลมกลืนในระดับดีมาก มีค่า Chi-square = 102.722, ค่า df = 66, ค่า p-value = 0.941 และค่า RMSEA = 0.035 มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แสดงว่า โมเดลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนัก

องค์ประกอบของแต่ละตัวแปร พบว่า องค์ประกอบด้านการควบคุม (BUMA3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดเท่ากับ .84 องค์ประกอบด้านการปฏิบัติการ (BUMA2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .77 องค์ประกอบด้านการวางแผน (BUMA1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .72 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปร มีค่าเป็นบวกและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

(มากกว่า .30) อธิบายได้ว่าการบริหารและการจัดการมีความเที่ยงในการวัดคุณลักษณะการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลได้เนื่องจากการบริหารและการจัดการเป็นการดำเนินการให้ทุกโครงการทำหน้าที่สัมพันธ์กัน ทำให้เกิดการผสมผสานกันต้องมีวางแผนการดำเนินการที่ดี ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้บริหารที่วางแผนบริหารอย่างไร อย่างไรก็ตามผู้บริหารมีหน้าที่อำนวยความสะดวกในการนำแผนงานที่ได้กำหนดไว้แล้วไปดำเนินการร่วมกับทรัพยากร ทำให้เกิดผลผลิตหรือการใช้ปัจจัยการบริหาร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลกเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

- 1) กลุ่มผู้รู้ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน
- 2) กลุ่มผู้ปฏิบัติ
- 3) กลุ่มผู้เกี่ยวข้องทั่วไป จากค่ายมวย 10 ค่ายๆ ละ 30 คน รวมทั้งสิ้น 300 คน โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ LISREL

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก โดยอาศัยรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

การจัดกลุ่มตัวแปรการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก โดยอาศัยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) คือ การปรับตัววัดได้จากตัวแปรประจักษ์ 4 ตัวแปร คือ 1) ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ปัจจัยทรัพยากรทางการบริหารการจัดการ

ธุรกิจ 3) ปัจจัยการจัดการความรู้ 4) ปัจจัยการบริหารและการจัดการ พบว่า ตัวแปรประจักษ์ทั้ง 4 ตัวแปรมีความเหมาะสม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า การจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลกด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถอธิบายตัวแปรการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลได้มากที่สุด คือ 0.97 อธิบายได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความเที่ยงในการวัดคุณลักษณะการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลได้มากที่สุด เนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความต้องการที่จะบรรลุความสำเร็จหรือให้ได้ผลดีเลิศในการพัฒนาองค์กร แต่ละบุคคลจะบรรลุความต้องการของตนเองในหลากหลายวิธี และขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน (Andrews & Roy, 1991)

2) ปัจจัยทรัพยากรทางการบริหารการจัดการธุรกิจ อธิบายได้ว่า การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กรเกิดประสิทธิภาพมากที่สุดสามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคล องค์กร หรือประเทศชาติ เพื่อสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมขององค์กรไทยในทุกกิจกรรม จำเป็นต้องได้รับทรัพยากรไม่ว่าจะเป็นคน เงิน วัสดุหรือสิ่งอื่นๆ ถ้าหากไม่มีทรัพยากรแล้วการดำเนินกิจกรรมก็ไม่สามารถดำเนินไปได้ ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานในการจัดสรรทรัพยากรให้แก่หน่วยงานในการปฏิบัติงานรวมทั้งการส่งเสริมกิจกรรมใหม่ การบริหาร มีการกระจายทรัพยากรไปยังหน่วยงานที่มีความต้องการจริงๆ ทั้งนี้เพราะทรัพยากรทางด้านการบริหารเป็นปัจจัยพื้นฐานในการบริหารงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร (Robbins & Decenzo, 2005)

3) ปัจจัยการจัดการความรู้ อธิบายได้ว่า การจัดการความรู้จากการปฏิบัติเป็นการจัดระบบการทำงานในองค์กรโดยให้ความสำคัญกับ ความรู้ โดย

เชื่อมั่นว่าความรู้คือสิ่งที่จะทำให้คนและองค์กรมีคุณภาพมากขึ้นซึ่งมีการแบ่งปันความรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ของกันและกันเป็นกระบวนการซึ่งถือได้ว่าเป็นเครื่องมือในการบริหารองค์กรในสถานะที่การเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อการทำงานขององค์กรยุคปัจจุบัน หรือเรียกว่าการบริหารการเปลี่ยนแปลง ซึ่งผู้บริหารต้องเป็นผู้ที่มีความรู้มีวิสัยทัศน์ในการบริหารองค์กร (Hough & Duncan, 1970)

4) ปัจจัยการบริหารและการจัดการอธิบายได้ว่า การบริหารและการจัดการต้องมีความเที่ยงในการวัดคุณลักษณะการจัดการธุรกิจได้ เนื่องจากการดำเนินการให้ทุกโครงการทำหน้าที่สัมพันธ์กัน ทำให้เกิดการผสมผสานกันต้องมีวางแผนการปฏิบัติงานและดำเนินการที่ดี ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้บริหารที่วางแผนบริหารอย่างไรอย่างใดที่ผู้บริหารมีหน้าที่นำแผนงานไปสู่การปฏิบัติการ และมีการควบคุม อำนาจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบควบคุมเพื่อนำแผนงานที่ได้กำหนดไว้แล้ว ไปดำเนินการร่วมกับทรัพยากร ทำให้เกิดผลผลิตหรือผลงานที่ดีให้กับองค์กร (Dalf, 2006)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรใช้การเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เอื้อต่อการสร้างแรงกระตุ้นให้บุคคลเกิดความเพียรพยายามในการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายโดยพยายามหาวิธีการต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหา ต้องการอิสระในการทำกิจกรรมนั้นๆ ต้องมุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศ เพื่อให้บรรลุกับมาตรฐานที่ตนเองได้ตั้งไว้

2. ควรวางนโยบายและการบริหารทรัพยากรทางการบริหารการจัดการธุรกิจศิลปะมวยไทยอย่างชัดเจนและปลูกฝังให้บุคลากรในองค์กรเกิดความตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรขององค์กรที่ดำเนินการสนับสนุนกิจกรรมศิลปะมวยไทย

3. ควรใช้การเสริมสร้างการบริหารและการจัดการที่เอื้อต่อการพัฒนาการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลมาเป็นแนวทางดำเนินการด้านการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยเพื่อเป็นวิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการปฏิบัติการกิจให้บรรลุไปถึงความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. เจ้าของและผู้จัดการเวทีมวยหรือค่ายมวยกรรมการ ผู้ตัดสิน เทรนเนอร์ บุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรใช้การเสริมสร้างการจัดการความรู้ในการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลของผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อพัฒนาประสบการณ์ ค่านิยม สารสนเทศ ความชำนาญ และสติปัญญาเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ ทั้งในรูปของการทำงานประจำ วิชาชีพ และความเชื่อไปใช้ในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินผลการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดผลต่อการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยรวม จะช่วยให้สามารถสร้างและจัดการความรู้ทั้งที่มีอยู่เดิมภายในองค์กร และความรู้ใหม่ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ควรดำเนินการดังนี้

4.1 การค้นหาความรู้ ควรส่งเสริมให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ด้านต่างๆ ว่าควรเป็นรูปแบบใด อยู่ที่ไหน และความรู้อะไรที่การจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลจำเป็นต้องมี แล้วจัดอันดับความสำคัญของความรู้เหล่านั้น เพื่อนำมาใช้ประโยชน์สามารถวางแผนและจัดสรรทรัพยากรให้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

4.2 การสร้างและการแสวงหาความรู้ ควรส่งเสริมให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความต้องการที่จะสร้างและการแสวงหาความรู้หรือนำความรู้จากภายนอกองค์กรที่ประสบผลสำเร็จมาแล้ว มาใช้ในการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากล

4.3 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ ควรจัดระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากล ทั้งการจัดทำสารบัญและจัดเก็บ

ผลงาน การแข่งขัน การจัดอบรมक्रमมวยไทย การจัด
อบรมกรรมการมวยไทย การพัฒนาหลักสูตรของ
ศิลปะมวยไทยในความรู้ประเภทต่างๆ โดยเก็บรวบรวม
เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถค้นหา นำมาใช้ทำได้
ง่ายและรวดเร็ว

4.4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้ ควร
ประมวลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจง่าย
และใช้ได้ง่าย ควรจัดทำอภิธาน ศัพท์ของคำจำกัด
ความ ความหมายของคำต่างๆ ที่แต่ละหน่วยงานใช้
ในการปฏิบัติงานเพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันซึ่งจะช่วย
ให้การป้อนข้อมูลความรู้ การแบ่งประเภทและการจัด
เก็บได้มาตรฐาน เรียบเรียง ดัดต่อ และปรับปรุงเนื้อหา
ให้มีคุณภาพดีในแง่ต่างๆ เช่น ความครบถ้วน ที่เที่ยงตรง
ทันสมัย สอดคล้องและตรงตามความต้องการของผู้ใช้

4.5 การเข้าถึงความรู้ ควรมีวิธีการในการ
จัดเก็บและกระจายความรู้ทั้งความรู้ประเภทความ
รู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) และความรู้ที่ไม่
ชัดแจ้ง (Tacit Knowledge) ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง
ได้รับรู้ ทำให้เกิดผลจากการใช้ความรู้เพื่อพัฒนา
ผลิตภัณฑ์ บริการ พัฒนาระบบการทำงาน พัฒนา
สมาชิกองค์การ และมีผลเชิงป้องกันต่อขั้นตอนการ
จัดการความรู้ การใช้ความรู้ต้องเน้นที่การเอาความรู้
มาใช้ ในการทำงานให้มาก

4.6 การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ในศิลปะ
มวยไทย ควรส่งเสริมให้มีการแบ่งปันแลกเปลี่ยน
ความรู้ เพราะแต่ละคนมีมุมมองต่อความรู้ไม่เหมือนกัน
ต้องมาแลกเปลี่ยน มิฉะนั้นจะเก็บอยู่ภายในตัวไม่มีการ
ยกระดับความรู้ ถ้าขาดการแลกเปลี่ยน ความรู้ที่มีอยู่จะ
เก่า ล้าสมัยอย่างรวดเร็ว ไม่อ่องงาม การแลกเปลี่ยน
เรียนรู้เป็นสิ่งที่ยากที่สุด คนไม่ยอมแลกเปลี่ยน เพราะ
กลัวเสียเปรียบขาดทุน

4.7 การเรียนรู้ ควรส่งเสริมให้บุคลากรนำ
ความรู้ไปใช้ประโยชน์ ในการตัดสินใจแก้ปัญหา และ
ปรับปรุงการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากล

การเรียนรู้จะทำให้เกิดความรู้ใหม่ขึ้นมากมาย ซึ่ง
จะไปเพิ่มพูนองค์ความรู้ขององค์กรที่มีอยู่แล้วให้
มากขึ้นเรื่อยๆ ความรู้ก็จะถูกนำไปใช้เพื่อสร้างความ
รู้ใหม่ๆ อีก เป็นวงจรที่ไม่มีที่สิ้นสุด ที่เรียกว่า “วงจร
การเรียนรู้”

5. เจ้าของและผู้จัดการเวทีมวยหรือค่ายมวย
กรรมการ ผู้ตัดสิน เทรนเนอร์ บุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
ควรมีการประเมินประสิทธิภาพของตนเองโดยพิจารณา
จากการเปรียบเทียบความสำเร็จของการจัดการธุรกิจ
ของศิลปะมวยไทยสู่สากลที่ปฏิบัติเสร็จสิ้นแล้วกับ
วัตถุประสงค์ที่วางไว้ล่วงหน้าสามารถแสดงให้เห็นถึง
ความแตกต่างในด้านความสามารถ ความถนัด โดย
ผลการปฏิบัติงานรายบุคคล ผลของคุณภาพงานของ
ศิลปะมวยไทยที่จัดขึ้นในแต่ละครั้ง ซึ่งยังเป็นเกณฑ์
เพื่อเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องในการจัดการธุรกิจของ
ศิลปะมวยไทยสู่สากลโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก
ต่อไปในอนาคต

5.1 สิ่งแวดล้อมนอกองค์การเพื่อศิลปะ
มวยไทย ควรส่งเสริมให้บุคลากรสามารถสังเคราะห์
สิ่งแวดล้อมนอกองค์การเป็น ได้แก่ ตลาดความ
ต้องการของลูกค้า สภาพเศรษฐกิจของสังคมและของ
ประเทศ เช่น ภาวะเงินเฟ้อ สภาพคล่องทางการเงิน
การธนาคาร กำลังการซื้อของลูกค้า ความเปลี่ยนแปลง
ของสังคม เช่น นิยมฟุ่มเฟือย ต้องการความสะดวกใน
การบริการบางลักษณะ เช่น ความนิยมบริการสั่งซื้อ
ตัวชมการแข่งขันมวยไทยออนไลน์ การเปลี่ยนแปลง
ทางเทคโนโลยี เช่น การประดิษฐ์คิดค้นอุปกรณ์
เครื่องมือเครื่องใช้ใหม่ๆ การซื้อขายสินค้ามวยไทย
ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Commerce) การ
ส่งออกศิลปะมวยไทยในแต่ละแขนงไปสู่ตลาดโลก
ศึกษาคู่แข่ง ทางด้านการผลิตการให้บริการ แหล่ง
วัตถุดิบ คุณภาพวัตถุดิบ และผู้ร่วมลงทุน ทั้งนี้เพื่อจะ
นำเป็นข้อมูลในการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทย
สู่สากล

5.2 สิ่งแวดล้อมในองค์กร ควรส่งเสริมให้บุคลากรสามารถสังเคราะห์สิ่งแวดล้อมในองค์กร ศิลปะมวยไทย ได้แก่ นโยบาย วิสัยทัศน์ และปรัชญาขององค์กรที่จะกำหนดทิศทางของการดำเนินงาน องค์กร วัฒนธรรมองค์กร และการจัดบรรยากาศการทำงานที่จะส่งเสริมการทำงานของบุคลากร

5.3 ปัจจัยขององค์กร ควรส่งเสริมให้บุคลากรสามารถสังเคราะห์ปัจจัยขององค์กรเป็น ได้แก่ สภาพความพร้อมขององค์กรในด้านการสนับสนุนกิจกรรมศิลปะมวยไทย อาคารสถานที่ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ เงินทุน เทคโนโลยี และศักยภาพของบุคลากร

5.4 กระบวนการขององค์กร เป็นการดำเนินงานทั้งหมดที่จะทำให้เกิดการผลิตเผยแพร่ และการบริการที่น่าพอใจ ขอบข่ายของกระบวนการของการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลที่เอื้อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพ ได้แก่ การจัดโครงสร้างงานจากวิชาชีพมวยไทย การวางแผน การจัดการในด้าน

บุคลากรมีคุณภาพ การสร้างแรงจูงใจในการทำงาน การควบคุมคุณภาพ และการพัฒนาการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของศิลปะมวยไทยในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยในครั้งต่อไป

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากลในครั้งนี้นี้ยังไม่ได้ครอบคลุมในเรื่องต่างๆ ในอีกหลายปัจจัย ดังนั้นในการวิจัยในครั้งต่อไป ควรจะมีการศึกษาในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. ควรทำการวิจัยในตัวแปรอื่นๆ เนื่องจากยังมีปัจจัยอื่นอีก จำนวนมากที่สามารถส่งผลต่อการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยสู่สากล เช่น แรงจูงใจประเภทต่างๆ ตามแนวทางทฤษฎีอื่นๆ เช่น ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสวัสดิการ ด้านค่าตอบแทน เป็นต้น

2. ควรทำการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการธุรกิจของศิลปะมวยไทยโดยสหพันธ์มวยไทยอาชีพโลก”

Reference

- Andrews, H. A., & Roy, C. (1991). *The Roy Adaptation Model: The definitive statement*. Norwalk, CT: Appleton & Lange.
- Certo, Samuel C. (2003). *Modern Management : Quality Ethics and the Global Environment*. 5th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Dalf, R. L. (2006). *The New Era of Management: International Edition*. Ohio: Thompson. South-Western; London: Cengage Learning, 2010.
- Epstein, J. L. (2008). *Effects on parents of teacher practices of parent involvement*. Report No. 346. Baltimore, MD: Johns Hopkins University, Center for Social Organization of Schools
- Gallagher & Joseph (2000). *Economic Progress, Environmental Setback: Are the Benefits of Free Trade Worth the Cost?* America Program, Interhemispheric Resource Center, Global Development and Environment Institute, Tufts University.

- Hough, J. B., & Duncan, J. K. (1970) *Teaching description and analysis*. Addison-Wesley.
- Koonmee, S. (2006). *Motivation for Being Professional Muay-thai Boxers of Muay-thai Boxers in Standard Boxers Stages in 2006*. Master of Education, Physical Education Srinakharinwirot University. [InThai]
- Laothamatas, J., Plitapolkarnpim, A. & Sungkarat, W. (2015). *Brain injury in a child fighter*. Retrieved from <https://med.mahidol.ac.th/aimc/th/news/10212015-1714-th> [InThai]
- Lubin, D. A., & Esty, D. C. (2010), "The sustainability imperative", *Harvard Business Review*, 88(5), 42-50.
- Neuman, S. B., Copple, C., & Bredekamp, S. (2000). *Learning to read and write: Developmentally appropriate practices for young children*. Washington, DC: National Association for the Education of Young Children.
- Pattani, S. (2007). *Guidelines for the development of professional Muay Thai sports in the northeastern region according to the perception of Muay Thai boxers and trainers*. Dissertation of Education, Muban Chombueng Rajabhat University. [InThai]
- Probst, G.J. B., Raub, S. P., & K. Romhardt. (1987). *Managing Knowledge: Building Blocks for Success*. London: John Wiley & Sons.
- Ritcharoon, P. (2006). *Research Methodology in Social Sciences* (3rd ed.). House of Kermyst. [InThai]
- Robbins, S. P., & Decenzo, D. A. (2005). *Management* (6th ed.). USA: Prentice Hall.
- Rue, L. W., & Byars, L. L. (2002). *Management: Skill and application* (9th ed.). North America: McGraw-Hill.
- Spots Authority of Thailand. (2009). *Communication And changing the meaning of Muay Thai*. Bangkok: Author. [InThai]